

Renata (1751-1794)

A fost martirizată în 1794 la Angers, fiind ghilotinată pentru fidelitatea ei față de Biserica Catolică. Laică și văduvă, în timpul Revoluției franceze își exprimase dorința de a muri mai degrabă pentru numele lui Isus decât să renunțe la credința ei.

A fost beatificată în anul 1984 de către Papa Ioan Paul al II-lea împreună cu martirii din Angers, care au preferat moartea ca să-și apere credința.

© 2019 don Giovanni Berti, gioba.it

Calendarul săptămânii 24-31 martie 2019

24	D	† DUMINICA III DIN POST; Sf. Ecaterina a Suediei, clg.
25	L	† BUNA-VESTIRE; Sf. Dismas
26	M	Sf. Emanuel, m.
27	M	Sf. Rupert, ep.
28	J	Fer. Renata, m.
29	V	Sf. Eustasie, ep.
30	S	Sf. Ioan Climac (Scărarul), abate
31	D	† DUMINICA IV DIN POST; Sf. Veniamin, diacon m.

Gândul săptămânii

“Orice suferință îndurată așa cum vrea Dumnezeu nu e decât reversul unei bucurii care te așteaptă, eternă și nemăsurată.” (Fericitul Vladimir Ghika)

24 martie 2019 • DUMINICA III DIN POST • Sf. Ecaterina a Suediei, clg.

LECTURA I

Cel Care Este m-a trimis la voi.

Citire din cartea Exodului 3,1-8a.13-15

În zilele acelea, Moise păștea turma lui Ietro, socrul său, preotul din Madian. A condus turma dincolo de pustiu și a ajuns la muntele lui Dumnezeu, la Horeb. Îngerul Domnului i s-a arătat într-o flăcărie de foc din mijlocul rugului. El s-a uitat și, iată, rugul ardea cu foc, dar rugul nu se mistuia. Moise a zis: “Ia să merg și să văd această mare arătare: de ce nu se mistuie rugul!” Când Domnul a văzut că el a mers să vadă, Dumnezeu l-a strigat din mijlocul rugului și a zis: “Moise! Moise!” Iar el a răspuns: “Iată-mă!” El i-a zis: “Nu te apropia aici! Scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care stai este pământ sfânt!” Și a zis: “Eu sunt Dumnezeu tatălui tău, Dumnezeu lui Abraham, Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacob”. Moise și-a ascuns fața, căci se temea să-l privească pe Dumnezeu. Domnul a zis: “Am văzut necazul poporului meu, care este în Egipt, și am auzit strigătele lor din cauza asupritorilor. Îi cunosc durerea. Am coborât ca să-l scot din mâna egiptenilor și să-l fac să urce din țara aceea într-o țară bună și întinsă, într-o țară în care curge lapte și miere. Moise i-a zis lui Dumnezeu: “Iată, eu voi merge la fiii lui Israel și

le voi spune: «Dumnezeu părinților voștri m-a trimis la voi»; și dacă mă vor întreba: «Care este numele lui?», ce să le spun?” Dumnezeu i-a zis lui Moise: “EU SUNT CEL CARE SUNT”. Și a adăugat: “Așa să le spui fiilor lui Israel: «EU SUNT m-a trimis la voi». Dumnezeu i-a mai zis lui Moise: “Așa să le spui fiilor lui Israel: «Domnul Dumnezeu părinților voștri, Dumnezeu lui Abraham, Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacob, m-a trimis la voi. Acesta este numele meu pentru veșnicie, aceasta este amintirea mea din generație în generație»”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 102(103),1-2.3-4.6-7.8 și 11 (R.: 8a)

R.: Îndurător și milostiv este Domnul.

Binecuvântează-l, suflete al meu, pe Domnul
și tot ce este în mine să binecuvânteze numele său cel sfânt!
Binecuvântează-l, suflete al meu, pe Domnul
și nu uita nicicând de binefacerile sale! **R.**

El îți iartă toate nelegiuirile
și te vindecă de orice boală.
El îți răscumpără viața din adânc

și te încununează cu îndurare și dragoste. **R.**

Domnul face dreptate și judecată dreaptă tuturor celor care trăiesc în asuprire. El a făcut cunoscute lui Moise căile sale și faptele sale minunate, fiilor lui Israel. **R.**

Domnul este îndurător și milostiv, el este îndelung răbdător și plin de îndurare. Cât sunt de sus cerurile față de pământ, tot atât de mare este îndurarea sa față de cei care se tem de el. **R.**

LECTURA A II-A

Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să fie un exemplu și au fost scrise ca avertizare pentru noi.

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul către Corinteni 10,1-6.10-12

Fraților, nu vreau ca voi să rămâneți în ignoranță: părinții noștri au fost cu toții sub nor și toți au trecut prin mare și toți, întru Moise, au fost botezați în nor și în mare. Toți au mâncat aceeași hrană spirituală și toți au băut aceeași băutură spirituală pentru că ei beau din stânca spirituală care îi urma, iar stânca era Cristos. Totuși cei mai mulți dintre ei nu i-au plăcut lui Dumnezeu, de aceea au pierit în pustiu. De fapt, acestea au devenit pentru noi exemple, ca să nu dorim cele rele așa cum au dorit ei. Nici să nu murmurăți așa cum au murmurat unii dintre ei și au fost nimiciți de îngerul nimicitor. Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să fie un exemplu și au fost scrise ca avertizare pentru noi, cei la care a ajuns sfârșitul veacurilor,

așa încât cel care crede că se ține pe picioare să vadă să nu cadă!

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 4,17b

“Converțiți-vă, spune Domnul, pentru că împărăția cerurilor s-a apropiat!”

EVANGHELIA

Dacă nu vă converțiți, cu toții veți pieri.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 13,1-9

În acel timp, au venit la Isus unii care i-au povestit despre galileenii al căror sânge Pilat îl amestecase cu cel al jertfelor lor. El, răspunzând, le-a zis: “Vi se pare că acești galileeni au fost mai păcătoși decât toți ceilalți galileeni pentru că au suferit aceasta? Vă spun: nicidecum! Dar dacă nu vă converțiți, cu toții veți pieri la fel. Sau vi se pare că cei optsprezece peste care a căzut turnul din Siloe și i-a ucis erau mai vinovați decât toți ceilalți oameni care locuiau în Ierusalim? Vă spun: nicidecum! Dar dacă nu vă converțiți, cu toții veți pieri la fel”. Apoi le-a spus această parabolă: “Un om a plantat un smochin în via sa și a venit să caute fructe în el, dar nu a găsit și i-a spus viticultorului: «Iată, sunt trei ani de când vin să caut fructe în smochinul acesta, dar nu găsesc. Taie-l! De ce să mai secătuiască pământul?» Acesta, răspunzând, i-a zis: «Stăpâne, mai lasă-l și anul acesta pentru ca să-l sap de jur împrejur și să-i pun gunoi la rădăcină! Poate va face fructe la anul. Dacă nu, îl vei tăia»”.

Cuvântul Domnului

Duminică, 31 martie 2019, colectă în toate bisericile Arhiecezei pentru Caritas

În centrul tematicii acestei a treia duminici a Postului Mare se află un paradox. Pe de o parte, lectura I ne prezintă o inițiativă emoționantă a lui Dumnezeu față de poporul lui Israel pe când acesta se afla în robia din Egipt. Arătându-i-se lui Moise în rugul aprins, Dumnezeu îi spune: Am văzut necazul poporului meu care este în Egipt și am auzit strigătul lui din pricina asupritorilor lui; îi cunosc durerile. Am coborât să-l izbăvesc din mâinile egiptenilor și să-l scot... spre un pământ bun și întins... Or, noi știm că această eliberare nu a întârziat mult, Dumnezeu dovedind în felul acesta că este cu adevărat fidel promisiunilor sale făcute lui Abraham, Isaac și Iacob, strămoșii acestui popor. Pe de altă parte, Sfântul Paul constată, în lectura a doua (și nu ar fi primul), că, după ieșirea din Egipt, acei părinți... deși au trecut prin Marea [Roșie], au mâncat aceeași mâncare spirituală și au băut aceeași băutură spirituală, cei mai mulți dintre ei s-au răzvrătit și de aceea au fost nimiciți... Așadar, cei eliberați din sclavie au uitat foarte repede (poate mult prea repede!) ceea ce Dumnezeu a făcut pentru ei. De aceea, pedeapsa de a nu fi fost lăsați să intre în pământul cel bun și întins și de a muri în pustiu nu apare decât ca o consecință firească a „mofturilor”, a murmururilor și a răzvrătirilor continue ce exprimau refuzul voinței lui Dumnezeu. Pormind, însă, de la această viziune în care o încălcare a voinței lui Dumnezeu atrage după sine o pedeapsă, a generat ideea că orice păcat se sancționează prin pedeapsă nimicitoare. În acest caz, imaginea lui Dumnezeu ar fi mai curând aceea a unui justițiar care sancționează prompt orice abatere de la lege, imagine care o contrazice pe cea din prima lectură. Isus refuză o astfel de idee care ar

acredita sancționarea automată a oricărei abateri de la voința lui Dumnezeu și mai ales nu este de acord ca, în nenorocirile ce se pot abate asupra unora sau a altora, să se vadă în mod nemijlocit o pedeapsă divină. Într-adevăr, în fragmentul evanghelic de astăzi, refuză să îi considere mai păcătoși pe nefericiții din Galileea care au fost măcelăriți de către Pilat pe când se îndreptau spre Templu pentru a aduce jertfe, ca și pe cei peste care s-a prăbușit un turn al cetății Ierusalimului. Și totuși, trebuie să fim conștienți că orice păcat atrage după sine, mai devreme sau mai târziu, consecințe dureroase inevitabile. În acest caz, prevenția este soluția cea mai bună, soluție care în termeni biblici se numește convertire. Nu întâmplător Isus sugerează această soluție, dar o face sub formă imperativă: dacă nu vă veți converti cu toții veți pieri la fel... Partea a doua a fragmentului evanghelic de astăzi ne ilustrează, prin intermediul unei parabole, răbdarea de care Dumnezeu dă dovadă față de cei care nu răspund vocației lor (de femeie ori de bărbat, de mamă ori de tată, profesionale, civice etc.) care cuprind în ea, în fond, voința lui Dumnezeu. Această duminică, așadar, pe lângă imaginea de Dumnezeu atent, fidel și milostiv care veghează asupra noastră și ne însoțește pe drumurile vieții, ne pune în fața unei alegeri fundamentale care presupune împlinirea ori ratarea dureroasă a destinului nostru. Ne rămâne nouă să facem un discernământ profund, să face alegerile potrivite pentru a ne împlini, iar dacă descoperim că ne-am abătut de la vocația noastră, să ne convertim.

Pr. dr. Tarciziu Șerban